

OPPSUMMERING RENESSANSESEMINAR 26.11.2003

Rom 220, ES, kl 12.30-14

Til stede: Kirsti, Mathilde, Unn, Gro, Solveig, Kristin, Hanne, Karin, Randi

Referent: Randi

Vibeke Roggen (post.dok latin): Catulltekstens reise fra Antikken til Renessansen – med bidrag fra renessanseskrivere, -diktere, -filologer.

Innlegget er knyttet til Vibekes postdok-prosjekt som har tittelen ”En ny lesning av Catull ut fra bevarte renessansemanuskripter”. Fokus i innlegget var på tekstens *resurrectio* på 1300-tallet.

Først kommenterte Vibeke det viktige diktet i Catulloverleveringen av Benvenuto Campesani (1255-1323) ”om gjenoppstandelsen til dikteren Catull fra Verona” –og gåten dette verset inneholder om hvem som ”bragte Catull hjem”. T. Franks teori er at gåten viser til Francesco Cangrande de la Scala som mulig redningsmann. Spørsmålet er om informasjonen om overleveringen av Catull kan baseres utelukkende på dette diktet, slik det ofte er blitt gjort.

I tillegg til forhåndsutdelt materiale leverte Vibeke et støtteark med flere dikt av Catull; dikt 49 og 85 for å illustrere to dikt som ikke byr på de store utfordringene for fortolkerne, samt tre av Catulls ”spurvedikt” (2, 2b og 3) der dikt 3 ble sammenliknet med den italienske renessansedikterens Andrea Navageros (1483-1529) dikt *In obitum Borgetti catuli* som et eksempel på imitasjon.

Noen spørsmål/kommentarer fra diskusjonen:

Kristin: Kan Navageros dikt være en referanse til Catull selv? Altså en klagesang over Catullus’ bortgang (jf hans navns likhet med ’catellus’, (lat. valp) i første linje.

Unn: det latinske ”passer” (spurv, fugl) et svært tvetydig ord – det erotiske aspektet blir borte i imitasjonen til Navagero

Mathilde: stor ”sedelighetsdebatt” i renessansen med hensyn til dette

Karin: blir imitasjonen således mer endimensjonal?

Gro: hva med ”hunden” i epigrammet. Er det kun navnet som utløser dette?

Kirsti: Kan Navagero ha vært mer interessert i å imitere *formen*?

Kristin: konteksten for Navagero-diktet er viktig å kartlegge i forhold til imitasjonsspørsmålet.

Randi: ”Borgetti”-navnet til valpen f.eks. – hva ligger i det?

Gro: Dette et godt eksempel på ’dislokasjon’. Kanskje er det en ’forflytning’ som blir til en ’forflatning’?

Unn: Jf Thomas Green: det er viktig å lese diktene, gå inn i selve fortolkningsarbeidet, ikke bare påpeke imitasjon, for å gjøre en nylesning av imitasjonene.

Kristin: For å se hvilke dislokasjoner (forflytninger) som har funnet sted – se dem som annet enn ’forflatninger’ – er vi nødt itl å finne mye mer ut av hvilke sammenhenger dikte ble til i, hva det refererer til i samtiden (våpenskjold med hund, ble nevnt). Imitasjonsaspektet – intertekstualiteten – er bare én side av det, det interessante er å se hvordan det gamle brukes i nye sammenhenger.